

Κάποτε ένα Ελληνικό σχολείο ...

Γράφει ο Χρήστος Μπολώσης.

Στην φωτογραφία, βλέπουμε ένα Ελληνικό σχολείο των δεκαετιών του 1950 και του 1960, μέχρι το 1974, διότι τότε επήλθε η «απελευθέρωση» και όλα έγιναν ατμός, που έλεγε και ο Θρασύβουλας (Θανάσης Βέγγος).

Βλέπουμε λοιπόν μια σχολική αίθουσα με Ελληνικά σημαιάκια και με πορτραίτα των ηρώων της Επανάστασης του 1821. Μια εικόνα που σήμερα έχει εξαφανιστεί και αν κάπου κάποιος επιδιώξει να την ξαναζωντανέψει μαύρο και κολοβό φίδι που τον έφαγε. Θα ξεσηκωθούν όλες οι αριστερές (ποτέ δεν κατάλαβα γιατί τις λένε αριστερές, ενώ είναι ακραιφνείς κομμουνιστικές) και... «προοδευτικές» δυνάμεις.

Προφανώς και θα έχετε επισκεφθεί κάποιο σύγχρονο Ελληνικό σχολείο.

Τι σας έχει κάνει εντύπωση; Εμένα η κακομοιριά και η ουδετερότητα και θα εξηγήσω τι εννοώ.

Οι τοίχοι είναι γεμάτοι συνθήματα του γνωστού αναρχοαριστεροκομ-μουνιστικοδικαιωματικού χώρου, που ουδείς τολμά να τα σβήσει. Σε περίοπτη θέση, μία μακέτα του... πολυτεχνείου, όχι βέβαια για να βοηθήσει στον επαγγελματικό προσανατολισμό των παιδιών, αλλά για να τους θυμίζει ή μάλλον να τους μαθαίνει το... έπος και τις... εκατόμβες των νεκρών, που βέβαια δεν ήταν εκατόμβες και σκοτώθηκαν χιλιόμετρα μακριά από το Πολυτεχνείο (τάχουμε πει αυτά). Η γενική εικόνα των περισσοτέρων σχολείων της χώρας, διευκρινίζουμε όχι όλων, είναι λίγο καλύτερη, από αυτήν που βλέπουμε στα σχολεία που διδάσκουν οι ιεραπόστολοι στην υποσαχάρια Αφρική. Άβαφα, ασυντήρητα αλλά σε μερικά δεσπόζει και ο... Τσε. Ο Κολοκοτρώνης και ο Παπαφλέσσας έχουν εξοβελισθεί. Δεν ζει βλέπετε και ο Καραϊσκάκης, να τους ξεμπροστιάσει όπως αυτός ήξερε.

Δυστυχώς είναι τόση η ασυδοσία ώστε μπορούμε να δούμε απίθανα πράγματα.

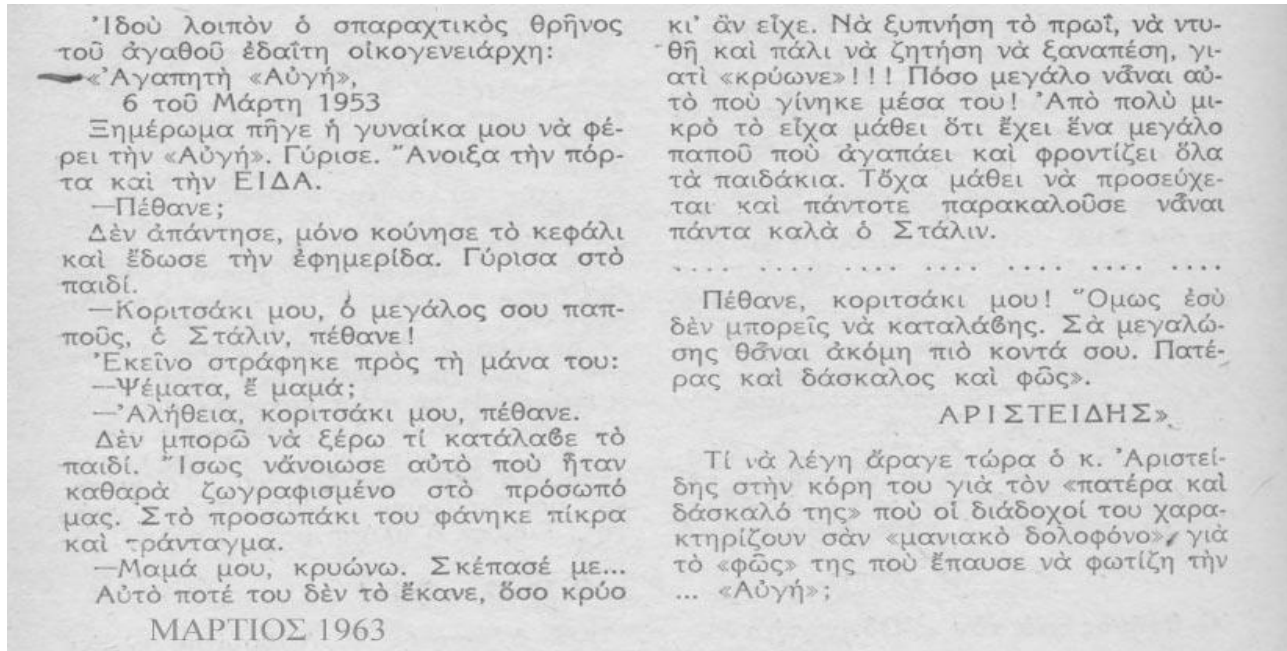
Πάρτε για παράδειγμα το Βαρβάκειο, το οποίο βρίσκεται στην καρδιά της «μπουρζουαζίας», στην Φιλοθέη και που οι σπουδάζοντες εκεί σε τίποτα δεν θυμίζουν τον λουστράκο Βασιλάκη Καΐλα (την ημέρα λούστρος και το βράδυ στο νυχτερινό). Στον τοίχο του Βαρβακείου λοιπόν, είναι γραμμένα τα εξής: «MADURO» καθώς και «Ιός είναι ο καπιταλισμός» (!) και «Εμβόλιο για την αστυνομική βία». Θαυμαστές λοιπόν του μεγάλου Μαδούρο, όλης της γης οι κολασμένοι σπουδαστές του «Βαρβακείου». Θυμήθηκα τον μεγάλο Χάρι Κλιν («παιδιά σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους, με ρόλεξ στα χέρια και γούνες στους ώμους»), αλλά και το σύνθημα «Σαμπάνια, χαβιάρι και Βελουχιώτη Άρη». Να λοιπόν που ο Βενεζουελάνος πρόεδρος πήγε «Βαρβάκειο» και έγινε πρότυπο. Θα πει κάποιος «μα μπορεί να τα έγραψε κάποιος από τους “έξω”». Σωστά, όμως οι από “μέσα” τα αφήνουν γραμμένα. Φαντάζεστε κάποιος να είχε γράψει: «Ζήτω ο Ιωάννης Μεταξάς;»...

Αλλά στις μέρες μας, να μη σας φανεί παράξενο, μπορεί η κυρία Κεραμέως να διατάξει να αναρτηθεί στις σχολικές αίθουσες και το πορτραίτο του Αλή πασά. Γιατί γελάτε; Δεν διαβάσατε ότι ο Δήμος Ιωαννιτών διοργανώνει Ημερίδα με θέμα την... αγιοποίηση του σφαγέα και τυράννου των Ηπειρωτών; Η εκδήλωση μάλιστα τελεί υπό την αιγίδα της επιτροπής της κυρίας Γιάννας Αγγελοπούλου. Πάει και η κυρά Φροσύνη, που την έπνιξε ο... τιμημένος στη λίμνη, πάνε όλα. Πρέπει να συνηθίσουμε στην ιδέα ότι ο Αλή πασάς ήταν φίλος μας, όπως θα έλεγε και ο μακαρίτης ο Δήμος Σταρένιος. Έτσι μετά την πρόταση του Ελ. Βενιζέλου το 1934 για την απονομή του Νόμπελ Ειρήνης στον άλλο σφαγέα του Ελληνισμού Μουσταφά Κεμάλ, έρχεται τώρα και η αγιοποίηση του κατσαπλιά Αλή. Να ελπίσουμε ότι θα ακολουθήσει ο Ομέρ Βρυώνης, ο Ιμπραήμ, ο Κιουταχής και άλλες... σφαγιαστικές δυνάμεις. Άλλωστε έχουν ήδη προηγηθεί οι Βελουχιώτης, Μπελογιάννης, Καπετάν Ερμής, Καπετάν Γιώτης, Μακαρόνας και πάει λέγοντας.

Σκέπτομαι όμως, ότι μπορεί να συμβαίνει και κάτι που δεν γνωρίζουμε εμείς οι κοινοί θνητοί. Άλλωστε, η μυστική διπλωματία οργιάζει στις μέρες μας. Μπορεί λοιπόν η πτωχή πλην τιμία Ελλάς να έχει συμφωνήσει υπογείως με τη Αλβανία στο Φεστιβάλ «Τεπελένια 2021» που ΘΑ διοργανώσει να βάλει και καμιά σφήνα για τον Μπάρκο Μπότσαρη. Θα έλεγα και για τους Κατσίφα και Γκούμα, αλλά αυτοί αυτοκτόνησαν, όπως μας διαβεβαίωσαν οι

Αλβανοί... Ακόμη και η Τουρκία μπορεί να κάνει Ημερίδα προς τιμή του Κολοκοτρώνη. Ακόμα και για τους Σολωμού και Ισαάκ.

Νομίζω ὅμως ὅτι μελαγχολήσατε. Και ἔχετε δίκιο. Η Ελλάδα μας ἔχει παραδοθεῖ στους τιποτανθρώπους και η παράταξη που θα μπορούσε και ἔπρεπε να βάλει φρένο αδιαφορεῖ, αν δεν σιγοντάρει. Γι' αὐτὸ και για να ελαφρύνουμε λίγο την ατμόσφαιρα, σας ἔχω το παρακάτω δημοσίευμα της «Αυγῆς». Μάρτιος 1963. Μόλις ἔχει πεθάνει ο Στάλιν και ο «Αριστείδης» (τρέχα γύρευε ποιος εἶναι και αν υπάρχει) θρηνεῖ την μεγάλη απωλεια. Κι ο μεν Αριστείδης κλαίει με την κόρη του για την μεγάλη απώλεια, εσεῖς ὅμως αμφιβάλω αν μπορέσετε να κρατήσετε τα γέλια σας....

Η υποσημείωση, φυσικά δεν ανήκει στην «Αυγή» και αναφέρεται στην επακολουθήσασα αποσταλινοποίηση...

Εφημερίδα Δημοκρατία (www.dimokratia.gr),την 18-10-2021.

Πηγή : <https://syndesmos1971.wordpress.com/>.